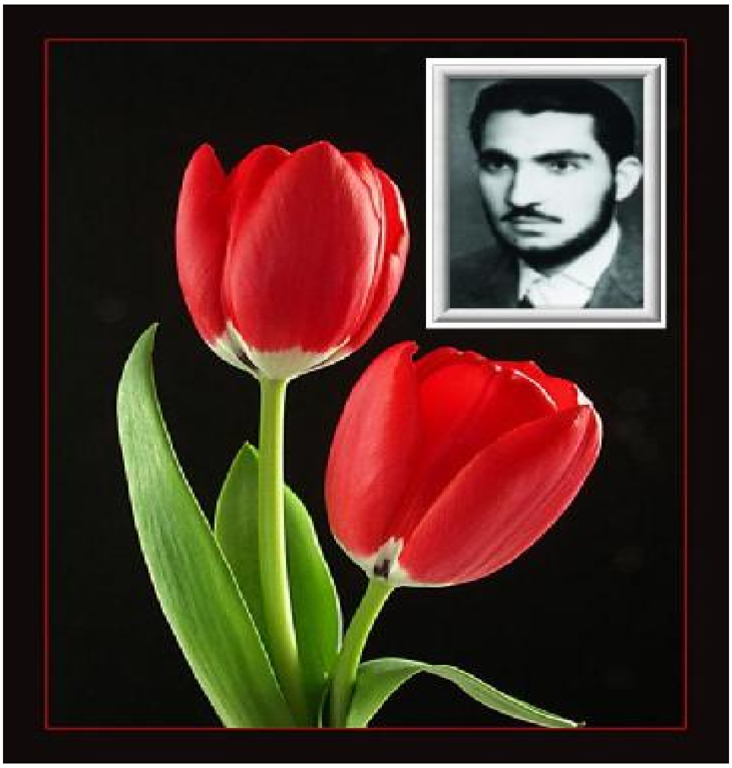

شهيد سيلاب(ساپي) د لوړتفكراوسپيڅلي احساس شاعر او ليكوال

زموږ په ټولنه كې مدبره او علمي شخصيتونو، ليكوالانو، شاعرانو، او هنري استعدادونو پښتوژبې ، خپلې ټولنې اوخلكو ته د خپلې پوهې او طبيعي استعداد پر بنسټ او د قلم له لارى ډير درانه خدمتونه كړې دي، چې د دوى كار نامې د قدر او ستاينې وړ دي.
شعر ويل د پښتو په ژبه كې د پيړيو پيړيوراهيسي د هغودودونو اوعنعنو څخه دى چې زموږ شاعرانواو ليكوالانو د خپل قلم او ژبې په مټ د ادبياتو په تاريخ كې په ډيرو حساسوشيبو كې خپلې ژبې ته او د كلتور او منل شوي دود او دستور د پياوړتيا په لاره كې داسى ځانګړې كارونه كړې دي، چې هيريدل يې نا ممكنه خبره ده.
دشعر او شاعري لاره اوږده او ستونزمنه ده، ډيرې ستړياوې، پړاوونه او منزلونه لري .
شعر د نورو هنرونو تر څنګ هغه هنر دى، چې شاعران خپله مينه، خپل فكر، خپل خيال، خپل احساس، خپله عاطفه، خپل انساني او ملي پيغام د شعر په ژبه كې خپلو خلكو او خپلې ټولنې ته وړاندې كوي.
شاعران د ټولنو انځوران دي، چې دوى په خپلو شعري تصويرونو كې د بشري ټولنې حالات او پيښې او د خلكو د ويښولو او پوهولو مختلف اړخونه بيانوي، او د واقعي اوانساني ژوند

لارې، چارې ور په ګوته کوي.
اروابناد امان الله(ساپی) چې زمونږ د هیواد با استعداده، پیاوړې، ساده او سپیڅلي اونامتوشاعر و د ده نوم د ادبیاتو په تاریخ کې د یو ممتاز او با احساسه شاعر په توګه روښانه او ځلیدونکي دی.دی د یو عالي ادبي، ملي او علمي شخصیت څښتن و، او دشعر او شاعري بیرغ یې اوچت ساتلي و.
سیلاب صیب دشعر او شاعري سره یوه ځانګړې مینه او علاقه درلوده او د ده د ژوند دایمي مصروفیت و. دی یو ستر اولسي شاعر و. د ده شعري کلام یوه خوږه ژبه لري، د ده خبرې د زړه خبرې دي. د ده په کلام کې دوستي، عشق اومحبت، مینه او خلوص، وفا او صمیمیت، رښتیا او صداقت، ایمان اوعقیده، جذابیت او ښایست، دروندوالي او وقار پروت دی. د ده په شعرونو کې سوزاودرد پروت دی، دی د یو ژور اغیز او دروند تاثیر خاوند دی.
دا وتلي شاعر د خدای بخښلي وکیل صیب شهید نصراله خان ساپي زوی او د مرحوم مفتي عبدالغفورخان لمسی دی.
دی په (۱۳۱۲) هجري شمسي کال کې د ننګرهارولایت د کامې ولسوالې په (غازي کلي)کې زیږدلي دی.
لومړنۍ زده کړې یې د کامې د اخوند کلي په ښوونځې کې په (۱۳۲۵) لمریزکال کې په بري سر ته رسولي دي. بیا وروسته ده شپږ کاله په خصوصي توګه د علمي او ادبي آثارو په لوستلو ځان مشغول کړې و. ده په دغو کلونو کې ډیرکتابونه مطالعه کړې دي. که چیرې د ده شعرونه او نثرونه وڅیړل شي نو دا څرګندیږي چې دی د مروجو علومو لکه د فقهي اصول، تفسیر، حدیث، صرف، نحو، بدیع، بیان،عروض، قافیه، منطق، حکمت او داسی نورو علومو سره بلد و، او خپل بنسټیز مالومات یې په دی هکله تکمیل کړې و.
هغه سرشاره استعداد چې خدای پاک ده ته ورپه نصیب کړې و، دی په (۱۳۳۱) هجري شمسي کالکې د کابل د قاضیانو مدرسی په دوهم ټولګي کې شامل شو، او بیا له دریم ټولګي نه د کابل عربي دارالعلوم نهم ټولګي ته ولاړ، او هلته یې خپله زده کړه په عالي کچه پای ته ورسوله. ده وروسته له زده کړې د هیواد په دولتي ادارو کې په کار پیل وکړ.
دی د عدلې به وزارت، د ترانسپورت په ریاست، دقبایلومستقل ریاست او په رادیوافغانستان کې په دندې بوخت و.
د سیلاب صیب خواږه شعرونه د ده د سپیڅلي زړه غږ دی. ده په شاعري کې یو څپاند او سرشاره استعداد درلود، خو د ده خدایي استعداد په هغو کلونو کې چې په رادیوافغانستان کې یې کار کاوه نور هم څپې ووهلې، او د زیاتې پوهې خاوند شو، اود وطن په فرهنګي حلقوکې د یو وتلي او نامتو شاعر په حیث وپیژندل شو. د ده کار په رادیوافغانستان کې ده ته دا چانس ور په برخه کړ، چې دی د لویو ادبي او فرهنګي شخصیتونوسره معرفي شي. ده په رادیوکې په ادبي پروګرامونوکې برخه اخیسته، اود ده خوږې ترانې د یو شمیرنامتواوتکړه هنرمندانو او سندرغاړو په خوږو آوازونو کې خپریدلې. په رادیو افغانستان کې د ده کار د هغه د ادبي او فرهنګي څیرې د پیژندګلوې او شهرت لپاره نه یوازی په کابل کې بلکې د هیواد په نورو سیموکې او په بهرنیو ادبي او فرهنګي ټولنو کې زیاته مرسته وکړه.

سیلاب صیب خپل شعرونه زیاتره د موسیقي په طرزونو کې ویل او جوړول، او ده د هر چا په ذوق او علاقه او د هنرمندانو په غږ برابر شعرونه لیکلي دي، همدا وجه ده چې زموږ زیاتره هنرمندانودخپل په زړه پوري اوښکلي آوازونوپه وسیله وخت په وخت دسیلاب صیب شعرونه ، سندرې او ترانې د ساز په څپو کې خپلو مینه والوته په ډیرو ښکلو کمپوزونو او طرزونو کې رسول. تر هغه ځایه پورې چې څرگنده ده زموږ هنرمندانو او سندرغاړو د د سیلاب صیب د پنځو سوو(۵۰۰) په شاووخوا کې شعرونه په خپلو غږونو کې ثبت او خپاره کړي دي.

ښاغلي(نصرالله حافظ) چې د سیلاب صیب ډیرنږدې ملگرې او دوست و، او زموږ دهیواد یو خوږ ژبې او نامتوادیب او شاعر دی په خپله یوه لیکنه کې داسې وایي:

(د سیلاب صیب بعضی شعرونه نړیوال شهرت تر لاسه کړې دی، د مثال په توگه:

ستا دسترگو بلا واخلم بیا د سترگې ولې سرې دي
پام چې وار دې خطا نشي ما منلې غرغرې دي

داشعرد لومړي ځل لپاره ځما په مخ کې د کابل رادیوپه پخوانۍ استدیوکې چې په باغ عمومي کې وه د هیواد نامتو هنرمند اومنلې شوې اوپیژندلې شوې سندرغاړي استاد اولمیر په خواږه آواز کې ثبت شو چې رباب ورسره استاد محمد عمرد رباب نومیالي غږاوه. کله چې دا غزل د رادیو په څپو کې خپور شو ، نو په آوریدونکو کې یې یو عجیبه زوږ شور او مستي راوپاروله.)

په رښتیا سره هم چې دا سندره داستاد اولمیرلکه د ده دنوروسندرو په شان په ډیرښکلي طرز او ښایسته کمپوز کې جوړه شوې ده، او په کوم سوز او گداز کې چې دا سندره استاد اولمیر ویلې ده نو زه فکر کوم چې نور هنرمندان یې په دا ډول ونشي ویلې.

استاد اولمیر واقعا خپلې سندرې په ډیر عالي طرزونو او ښکلي غږکې ویلي دي، ده دسیلاب صیب نورشعرونه هم د موسیقۍ په پردو کې غږولي دي. د بیلگې په توگه دسیلاب صیب دا شعرونه:

سوز دمیني مې قلم را پاروي
ولولې مې دم په دم را پاروي

چیرته ته وای هلته زه وای
د زړه سره ماته گرانه

نن بیا زړه سوز د مینې پارولي غوندې دي
قلم یې په سرو سترګو ژړولي غوندې دي

دسیند په غاړه--- شوه را په غاړه
په ناز یې وویې--- بس دې مه ژاړه

ګوګل کې د مینې ......

دچا په څنو په په اوربل خوښه ده
زما شرینه په محل خوښه ده

بیا چې په ګوګل کې په ژړا.......

اوداسی نور شعرونه او سندرې.
سیلاب صیب یو خوږ ژبې او با احساسه شاعر و. د ده شعرونه او سندرې او خواږې ترانې چې د هنري ارزښتونوخیال یې هم ساتلي دی د هیواد د تکړه هنرمندانو او سندرغاړوله خوا د رادیو افغانستان په څپو کې او د هیوادوالو په ودوونو اوښادیو او محفلونو کې په ډیر عالي کچه خپاره او خپریږي.
میرمن پروین لومړنې ښځه وه چې په رادیو کې یې سندرې وویلې. دا هنرمنده یو په زړه پورې او خوږ آواز لري، دې هم د سیلاب صیب شعرونه په ډیر ښکلي طرز او کمپوز کې ویلي دي. هغه د سیلاب صیب شعرونه چې دې ویلي دي دا دي:

شمع که سوزیږي رڼا هم لري--- ګوره په خندا کې ژړا هم لري

یومې ناز بل جفا ځوروي--- رنګ په رنګ مې آشنا ځوروي

سوز دمینې مې قلم راپاروي--- ولولې مې دم په دم راپاروي

استاد ډاکتر صادق فطرت ناشناس چې د موسیقۍ په ډګر کې یو نامتو، ځلانده او روښانه ستوری دی او په پښتو، دري- فارسي او اردو ژبه ډیر ښکلي آهنګونه او سندرې لري، ده هم په خپل خوږ او ښکلي غږکې د سیلاب صیب شعرونه په ډیر ښکلي طرزونو کې ویلي دي، چې د دغو سندرو شعري بیلګه دا ده :

ستا د بنګړو شرنګ دی.........

او بله سندره یې چې د میرمن ژیلا سره یو ځای ویلې ده دا ده :

راشه خوا له غلې ---- ای نازولې
ما منلي ستا نازونه ---- زما بلبلې
زه هم ستا په مینه ---- ای نازنینه
تیروم میاشتې کلونه---- زما لالیه

میرمن رخشانه چې د افغانستان د موسیقۍ یو تکړه او پخوانۍ سندرغاړې ده، دې هم په خپل ښایسته غږ کې د سیلاب صیب شعرونه په ډیر عالي کچه ویلي دي، چې د دغو شعرونو یوه بیلګه دا ده :

جان لالیه ! لالیه څو به مرور ګرځې زمانه
یوځلې راشه
بیا په خندا شه
په مینه مینه را ته وګوره مینه

دې د استاد اولمیر سره د سیلاب صیب یو شعرهم یو ځای ویلې دی چې هغه شعر دا دی:

د سترګو جنګ دی---- زړونه درزیږي
بانه غشي وارویـنه ---- دسترګو جنګ دی
د مینې ننګ دی ---- یار روانیږي
سر زما په په مینه ژدینه ---- د مینې ننګ دی

میر من ژیلا چې زموږ د هیواد د موسیقۍ په ډګر کې یوه پخوانۍ نامتو اومشهوره څیره وه دې هم په خپل ښکلي آواز کې د سیلاب صیب شعرونه په خوند سره ویلي دي، چې د دغو

شعرونو بیلګه دا ده:

نن چې په جهان کې هسکه غاړه سر اوچت لرو
مونږ جمهوریت لرو
زړه د ایشیا کې لرغونې شان و شوکت لرو
مونږ جمهوریت لرو

زیری راغې چې ګلشن لره مالیار راځي
نن مې یار راځي ، نن مې یا ر راځي
دا ریبار چې ساه نیولې په تلوار راځي
نن مې یار راځي ، نن مې یار راځي

ښاغلي استاد حفیظ اله خیال چې زمونږ د هیواد د موسیقۍ تاریخ، په ده باندې ویاړي دی له هغو تکړه او نامتو استادانو څخه دی ، چې د ده نوم د موسیقۍ په ډګر کې نه ورکیدونکې او نه هیریدونکې دی. دی یو ښکلي سندرغاړی ، موسیقي پوه او کمپوز جوړوونکې دی، چې د ده له پوهی نه زیاتره هنرمندانو ګټه اخیستی ده. دی په خپل وخت کې په رادیو افغانستان کې د موسیقۍ لوی مدیر و. ده هم د سیلاب صیب شعرونه د میرمن ژیلا سره یوځای په خپل ښکلي او خواږه آواز کې ویلي دي، چې دهغوسندرود شعرونوبیاګې دا ده:

زما د ګلي لښتي ---- مغرورې په زړه سختې
یو سوال درته کومه
لالیه لیونیه ---- سر توره صحرانیه
زه ستا په غم کې یمه

میرمن قمرګله چې زمونږ د هیواد یوه درنه، نامتو او د ښکلي اوخواږه آوازخاونده ده، دې هم د سیلاب صیب شعرونه ویلي دي، چې بیلګه یې دا ده:

دا بیا مې په ګوګل کې ....

استاد ایوب چې زمونږ د هیواد یو پخوانی نامتواو ولسي هنرمند دی، ده هم دی سیلاب صیب شعرونه په خپل ښکلي او خواږه آواز کې ویلي دي، خود ده یوه سندره د موسیقۍ په ډګرکې ځلانده او تل پاتې ده چې د خلکو په منځ کې یو ځانګړې ځای او مقام لري او خلک یې ډیر

زيات خوښوي هغه ښکلې سندره چې شعر يې هم دسيلاب صيب دی دا ده:

ليونې ميني کړم آشنا د بيابانه سره
پريدی چې ګرځم ليونې په غرونو

نا څاپه خواته شاه ليلا راغله
له نازه ډکه په خندا راغله

څومره خوږه ستا دنيا دمينې ....

استاد شاه ولي چې يوپه زړه پورې آواز لري، او نن ورځ د پښتو د موسيقې په ډګر کې ډير ښکلي ځليدلې دی، ده هم د سيلاب صيب شعرونه ويلي دي، چې بيلګه يې دا ده:

هغه د غلام د آقا خبرې..........

استاد طلا محمد چې د راديوافغانستان پخوانې هنرمنداو دخواږه آواز خاوند دی، او د پښتو موسيقې د ودې لپاره يې ډير خدمتونه کړي دي، ده هم د سيلاب صيب شعرونه ويلي دي، چې بيلګه يې دا ده:

ستا مستو خماروسترګو په ما کړې اثر دی
عالم په ما خبر دی

بيا باغی ارم ته ځي ---- مسته خاپيرې په ناز

او بريالې ولي چې زموږد هيواد يو تکړه، خوږژبې ځوان هنرمند دی، ده هم دسيلاب صيب شعرونه ويلي دي ، چې بيلګه يې دا ده:

دسيند په غاړه شوه را په غاړه ....

لنډه دا چې د سیلاب صیب شعرونه چې په دغو اشعارو کې زیاتره برخه د وطن ترانې،د موسیقۍ شعرونه دي، ډیرو نورو هنرمندانو هم ویلي دي د بیلګې په توګه:
میرمن آزاده، استاد مهوش، لیلا، افسانه، ناهید، پشتون قمر، نغمه او داسی نورو هنرمندانو، چې د دوی ثبت شوي آوازونه د رادیوافغانستان د موسیقۍ په ارشیف کې موجود دي.
په ربښتیا، چې دموسیقۍ هنرد ډیرواولسي شاعرانوشعرونه ژوندي ساتلي دي. دسیلاب صیب خواږه شعرونه او ښکلې ترانې او سندرې کله چې د موسیقۍ په پردو کې راشي نو ځانته یو ځانګړې خوند لري، او مینه وال یې خوښوي او ترینه لذت وړي.
سیلاب صیب ته خدای پاک یوځپاند، ځلاند اوروښانه فکر،درک، احساس اوشاعرانه استعداد ورپه برخه کړې و.د ده په شعرونوکې د ملي،اجتماعي،اخلاقي،عشقي،تصوفي اوتنقیدي اړخ نه رانیولې تر غزل پورې ډیر پاک سپیڅلې ، ملي احساس پروت دی. دی د خپل وطن او د کړیدلي ولس د دردونو اوغمونو سره دردمن او غمجن و. ده د خپلی ژبې د ودی لپاره او د آزادۍ او خپلواکۍ په لاره کې او دخپل هیواد د پر مختګ لپاره ځان لکه پتنګ سوځلې و.
دی په خپل یو شعر کې د وطن سره مینه اود آزادۍ او خپلواکۍ د ښکلي نعمت پیغام داسی بیانوي:

ای ګرانه وطنه ته می ګل ز دې بورا یمه
ستا په محبت کې تورې ډال ته په خندا یمه
ای ګرانه وطنه سر او مال به تا نه جار کړمه
مال به صدقه کړمه سر به تا ځنې نثار کړمه
ورک به کړم غماز له تا، دامان به دې ګلزار کړمه
تا به په ګاڼود آزادۍ همیش سینګار کړمه

او بیا په خپل یو شعر کې د آزادۍ درس او دیو خپلواک ژوند چغه داسی پورته کوي:

زه ستا د غیرږې خوندورې شیبې
قسم دی کله هیرولی شمه
وطنه ستا دا دنګې هسکې څوکې
کله پردو ته پر ینږودلی شمه
ستا په لمن کې د پردو حکمونه
وطنه زه کله زغملی شمه
که می پرې مال عیال شي واړه تباه
پردي واکدار کله منلی شمه

سیلاب صیب د زړه له کومې په خپلو شعرونو کې د قوم اوهیواد د بیدارۍ، ترقي، پښتون اوپښتونوالی، آزادۍ او خپلواکۍ لوړ غږ او آواز پورته کړې دی، او په دی لاره کې دی د د خپل مال او عیال څخه تیرېږي. زه هیله مندیم چې له دی قومي، ولسي ، ملي اواجتماعي شعرونواو سندرونه زموږ اوسني او راتلونکي نسلونه د عبرت پند واخلي.
د ده خواږه اوپه زړه پوري شعرونه ،ملي سندرې اووطني ترانې په لره اوبره پختونخواکې دتل لپاره ژوندي پاتې شوې دي.
سیلاب صیب د آزادۍ او خپلواکۍ ، شرافت او حیثیت او د یو خپلواکه ژوند عزت او د قلم فضیلت په ډیره میرانه او قرباني دخپل د ژوند تر پایه پورې وساته.
ښاغلي نصرالله حافظ په خپله یوه لیکنه کې وایي، چې یوه ورځ سیلاب صیب ماته وویل: چې ما خپل قلم ته یو شعر لیکلی دی. ما ورته وویل، ژرشه د قلم شعر راته ولوله.
سیلاب صیب چې ډیر شه دکلماتور و په خپل خوږغږ یې د قلم شعر ولوسته، چې د دغی شعر دوه بیته داسې دي:

قلمه! ښکل به دې کړم
نوم د جانان ولیکه
ولیکه مرور آشنا ته ، ټول زیات و کم د آشنا
که زما لیکې ورته څیرې ګریوان ولیکه

د سیلاب صیب په شعرونو کې د ځوانانو بیدارول، پوهول، د هیواد سمسورتیا او پرختیا او د هوسا او آزاد ژوند هڅول نغښتی دي. دا د ده آرمان وه، چې ملي فکر او د آزادۍ مفکوره او د خاورې پت او عزت د خپلو وطنوالو په ذهنونوکې را وپاروي.
سیلاب صیب ادبي نثرونوته هم پاملرنه کړې ده. خواږه او سلیس نثرونه یې لیکلي دي.لنډی کیسی یې هم لیکلي دي، او یو شمیر یې له نورو ژبو څخه ژباړلي دي.
دسیلاب صیب شعري مجموعه وروسته له ده له مړینې څخه په کابل کې د لیکوالو انجمن له خوا چاپ شوه، او نورې شعري مجموعې یې په قلمي توګه د ده د فرهنګي او ادبي ملګرواو یارانو سره پاتې دي. دا هیله شته دی، چې د ده زوی ښاغلي الله نور سیلاب چې یوتکړه اوبا استعداده ادبي څیره ده وکړای شي د دغو مجموعې په راټولولو د سیلاب صیب نوې شعري ټولګه چاپ او د مینه والو په اختیار کې کینودل شي.
سیلاب صیب یو ریښتینې مسلمان او متدین انسان و، دی د تقوا او پرهیزګارۍ دروند شخصیت و. ده له خدای پاک سره، د وطن سره، انسان سره، انسانیت اوانساني کرامت سره سپیڅلې مینه اومحبت درلود.دی یومیلمه پال اوپه پښتواو پښتونوالي کې کلک اوټینګ انسان و. دی یوځوان شاعر و، شاعري یې ځوانه وه، احساس یې ځوان و، ده کولای شوې نورهم د پښتو د ادبیاتو د ودې لپاره ډیر ستر قدمونه اوچت کړي وای.
سیلاب صیب یو پاک او سپیڅلی انسان و. ده له خپل هیواد او وطنوالو سره او د هیواد د خپلواکۍ او آزادۍ سره یوه ځانګړې مینه لرله، ده د پردو غلامي نه منله، یوآزاده او خپلواکه

ژوند ته معتقد و.همدا وجه وه چې دی په (۱۳۵۷) هجري شمسي کال کې د وخت دحاکمانو له خوا ونیول شواو د دهمزنګ په محبس کې بندي شو، او وروسته د ځینو وحشي قاتلانو له خوا په شهادت ورسید. دی نه یوازی چې شهید او ځوانیمرګ شو بلکې د ده شاعري یې هم ځوانیمرګه کړه، اودی له دی دنیا څخه ارمانجن ولاړو، او دهیواد ادبي او فرهنګي ټولنه یې د یوه ځیاند اوتکړه شاعر او له ادبي او فرهنګي نعمتونونه بی برخې کړه.
د ده مړینه زموږ دوطن د ادبیاتو په تاریخ کې یوه لویه اونه جبیره کیدونکې ضایعه وه، چې د ادب او فرهنګ مینه وال به یې هیڅکله هیر نه کړي.
خو زه باور لرم، چې زموږ د پښتوادبیاتو په غیږ کې به د ده نوم تل پاتې وي اوتاریخ به تل په داسې اتل میړني وياړي.دی به دتل لپاره په خپلو با ارزښته ليکنوکې ژوندې پاتې وي، او د ادب او فرهنګ علاقمندان به د ده په خوږو او تودو شعرونو اونثرونو خپلې ذوقي تندې ماته وي.
(خدای پاک ده سیلاب صیب وبخښي) او د ده خواږه شعرونه او ښکلې ترانې ده تل تر تله ژوندی او تاندې لري.

په درناوي: انجنیر عبدالقادر مسعود

د ارواښاد سیلاب صیب څو شعرونه مو غوره کړې دي چې د تاسو پام ورته راګرځوم:

د مینې جام

څه شو که نوم دې په خندا اخلمه
هره سلګۍ درپسې سا اخلمه

ساقي راواړوه یو جام د مینې
څو به د ښکلو نوم په غلا اخلمه

د محبت د هر تنیدک په نامه
د شوخو سترګو نه سلا اخلمه

نور به تسل د پاریدلي احساس
د مینې هر قدم رسا اخلمه

د ارمانجنو امیدو په خاطر
په هر منزل کې دې رضا اخلمه

(سېلابه) زړه راته په ډاک وويل
سر ورکومه خو اشنا اخلمه

د اوښکو امېل

ټکوروم د زړه داغونه مخ راواړوه ته
بل مې ګوګل کې کړه اورونه مخ راواړوه ته

کړه مې لمبه نيمګښو سترګو کې په غلې نظر
چې وخورم نوي تيندکو نه مخ راواړوه ته

د خزان باد مې لګېدلى دى د زړه په انګړ
چې راستانه شي بهارونه مخ راواړوه ته

د ژوندانه ډيوه مې ستا په اميد بله ده لا
چې بيا ونه کړې ارمانونه مخ راواړوه ته

که حوصله مې لوړه نه کړې ته په مسکو شونډو
رانه ډوبيږي اميدونه مخ راواړوه ته

(سېلاب) د مينې په بدل کې رنې اوښکې امېل
درته راوړې سوغاتونه مخ راواړوه ته

په انتظار يمه زه

د پښتونخوا د آزادئ تل اميدوار يمه زه
په انتظار يمه زه
وطن لپاره شا زلمی ويښ پهره دار يمه زه
په انتظار يمه زه
پردی واکدار نه منم ملك کې اغيار نه منم
بل اختيار نه منم
معلوم پښتون يم په دنياکې چې واکدار يمه زه
په انتظار يمه زه
وايمه ځانته پښتون وطن ليلا زه مجنون
مقابلې ته د غليم مدام تيار يمه زه
په انتظار يمه زه

باغ او بوستان زمونږ دا ګلستان زمونږ
پښتونستان زمونږ
سر مې دی جار لــه وطن غواړم بهار د وطن
په انتظار يمه زه
وايي (سېلاب)
په انتظار يمه زه

ادبي مسابقه

لکه زه چې پرې شيدا يم بل به نه وي شيدا هسې
لکه زه چې په ژړا يم څوک به نکړي ژړا هسې

د ليلا په غم کې نشته خوشالي او ارامي هيڅ
خو مين چې په ليلا يم بله نشته ليلا هسې
د عشق اور مې تازه کيږي ستا په يادو د ريبار تل
معتکف سر په سودايم اوس مجنون کړم سودا هسې

دا ژوندون ندی عالمه چې په ما باندې تيريږي
زه بې خوبه بې خندايم نور عالم کړي خندا هسې

د وصال په تمه تمه دژوندون چوکات زړيږي
ګرزيدونکی په صحرايم د اميد په صحرا هسې

جام د سرو لبو نصيب مې دی که ندی نه پوهيږم
لا کن عشق کې چې رسوايم بل به نه وي رسوا هسې

سينګاري سامان خونه دی دشهاب په خير لمبې دي
کباب شوی بېنوا يم نشته بل بېنوا هسې

مصير دې عاشقي ده ملنګی ته ملنګی ته
ستا په در چې زه ګدايم ګدا نشته ګدا هسې

زړه زخمي وينې ترې څاڅي د وصال ملهم پرې کيده
دا مې سوال دی چې ګويا يم پرې مې ندې ګويا هسې

دوطن عاشقي نده زندګي ده زنده ګي ده
زه عاشق په پښتونخوا يم نشته باغ و بيديا هسې

د ظالم غماز له لاسه ورور عزيز سره بدبين يم
دا علت دی چې پس پايم نشته څوك پس له ما هسې
چې سېلاب ترې پروت بيماردی دامرض هغه مرض دی
خپلواکي ورته دوايم آزادي هم دوا هسې

څه لټوم؟

پوله په پوله کور په کورکرځم وحدت لټوم
دمساوات ښکلی قانون او عدالت لټوم
چې دمظلوم څېرې ګرېوان ته کړي نظر د رحم
په اوسنو زلمو کې داسې شخصيت لټوم
پيغلې زلمي واړه زاړه چې اتفاق شي همه
د شريعت په مقتضی ښه مدنيت لټوم
د مسلمان په حال چې تل کوي ژړا د وروری
دغه شان تل په اخوت کې محبت لټوم
چې غداری جفا کاری تخم له ملکه کړي ورك
داسې رښتېني فدايان دحقيقت لټوم
د خوار يتيم اوښکې چې تل همېش مدام پاکوي
هر مسلمان له دغه خوی داسې خصلت لټوم
چې د بې وزلې بې نوا ژړا چې واوري تل
په يو دانا انسان کې دغه لياقت لټوم
چې د انصاف منګول يې سيوری په خوارانو کړي تل
په دې ملت دا صفت دغه زينت لټوم
چې کينه بغض حسد نه ساتي بڅری زړه کې
داسې حاکم داسې قاضي او قضاوت لټوم
کڅکول تر څنګ لکه ملنګ ګرځم کوڅه په کوڅه
مزخرفاتو خرافاتو نه نفرت لټوم

هغه بېنا څه کوم

چې د ټګی دامونه ږدي هغه اشنا څه کوم
چې حقيقت نه ښکاروي هغه ملا څه کوم

دعدالت او مساوات نه چې بيرون اوسېږي
هغه ژوندون هغه قانون هغه دنيا څه کوم
چې ترحم عاطفه لطف په مسکين نلري
هغسي خپل او هغه سيټ هغه بينا څه کوم
په فقيرانو مسکينانو چې تيری کوي تل
هغه ظالم هغه جابر او بې وفا څه کوم
چې جامعې ته په کې نفع يو بخری نه وي
دتملق او چاپلوسی چټي وينا څه کوم
چې په تنګسه او بی وسی کې مې پکار نشي يو
داسي خپلوان له ما بې غم او بې پروا څه کوم
چې د رحمت او فيض باران په کې يو څاڅکی نه وي
دا بې اميده باد و ګرد رعد او بريښنا څه کوم
چې ورځ په ورح مزخرفاتوته ترويج ورکوي
داسي سپين ګيری کلتر او شش کلا څه کوم
چې غلا زنا قمار هيڅ باك نه ګڼي تل يې کوي
که افلاطون وي په حکمت نو دا دانا څه کوم
چې دين مذهب يې مزخرف بلي عامل يې وي دی
د ناروا لياري ملګری رهنماه څه کوم